

Spørgsmål 2:

Stk. 1. Den her nævnte grund til tilbageholdenhed kan ikke afvises, men der må også nævnes den langt vægtigere grund, at ingen endnu ved, hvad et europapatent er værd. Patentmonopolet hviler på to virkninger, den juridiske og den psykologiske. Den juridiske er stærkt bundet til sproget, patentets sprog og rettens sprog. Hidtil de to været ens. Det er de kun i få tilfælde for europapatentets vedkommende. Den psykologiske virkning beror på kendskab til, at noget er patenteret, og også her kommer sproget ind i billedet.

Stk. 2. Det anførte er naturligvis korrekt, men den almene betydning af netop Danmarks medvirken er lige så lille som vor geografiske udstrækning. Vi behøver ikke at få samvittighedsnag af den grund, især ikke da vi beredvilligt har ratificeret PCT, som bevarer sproget og derved patentets værdi, både som oplysning og som effektivt monopol.

Spørgsmål 3:

Stk. 1. Første punktum er ikke svar på spørgsmålet. Der spørges om fællesmarkedspatentet, her vil i praksis *alle* være tvunget til at designere Danmark. Andet punktum er en selvfølge, som altid er gældende.

Stk. 2. Dette gælder også uset og vedrører ikke spørgsmålet.

Stk. 3. Første punktum som for stk. 2. Andet punktum er urigtigt. Der kan ikke af den grund spares på indkøb og gennemgang af tidsskrifter.

Stk. 4. Vedrører ikke spørgsmålet.

Stk. 5. Også udenomssnak.

Stk. 6. Henvisning til forbeholdet i par. 94 er noget vrøvl. Det drejer sig alene om erstatningsfrihed for den periode, som ligger mellem ansøgning og udstedelse. Heri ligger *ikke*, at de ansøgninger, som skal overvåges, bliver oversat til dansk. Jævnfør iøvrigt det tidligere sagte om oversættelse.

Stk. 7. Det anførte er irrelevant for spørgsmålet. Problemet er ikke, hvornår et patent får virkning, men *om* det får eller *kan* få virkning.

Benærkning: Spørgsmålet burde have været besvaret med det ene ord: Jo! Den lange tekst er omsvøb med det formål at skjule i stedet for at besvare.

Spørgsmål 4:

Stk. 1 & 2. Korrekt, men allerførst burde der have stået ordet: Jo!

Stk. 3. Den kendsgerning, at man får 1 måned til det ekstra besvær og udgift at få sit indlæg oversat ændrer ikke ved sagens kerne: *Alt* skal foregå på et for danskere fremmed sprog. Det gør hele sagen i den grad konkurrenceforvridende, at det ikke burde kunne finde sted i henhold til Rom-traktatens bestemmelser. I denne sammenhæng må der også peges på, at efter dansk lov kan man gøre indsigelse allerede på ansøgningsstadiet, medens man på europæisk først kan gøre indsigelse efter at patentet er udstedt, hvilket indebærer at patentmyndigheden taber ansigt, hvis indsigelsen tages til følge.

Stk. 4. Rigtigt, men det er en sørgelig form for fordel, at man kan udtale sig på sit eget sprog, når det man skal udtale sig om eller imod *ikke* foreligger på dansk. Man må selv sørge for og bekoste oversættelse af indlæg fra begge sider.

Stk. 5. Henvisningen til retssager om krænkelse er spørgsmålet uvedkommende.

Stk. 6: En ugyldighedskendelse efter par. 90 kræver først, at der foreligger en krænkelse af et patent, dernæst at den krænkede anlægger sag, og endelig at han taber denne sag. Endvidere burde ministeren have nævnt, at der *ikke* i forslaget er taget det nødvendige forbehold, og at hvis forbeholdet var taget, ville det alligevel kun være en overgangsbestemmelse, som vil falde bort.

Stk. 7. Her gøres dog opmærksom på, at det ikke drejer sig om en virkelig ugyldighedskendelse, men alene om ugyldighed for Danmark.

Stk. 8. Det her nævnte »stærke ønske« fra engelsk side er i virkeligheden så stærkt, at det af flere opfattes som et diplomatisk »nej« til hele konventionen. Den engelske ratifikation er med et forbehold, som gør den meget tvivlsom.

Stk. 9. Centraliseringstankerne er ikke opgivet, blandt andet fordi de udgør en del af Englands forbehold.

Spørgsmål 5.

Stk. 1. De fire linier er lig med det ene ord: Jo.

Stk. 2. Glimrende, men så må det også forudses, at det vil koste penge, og at den